

Sensalové viz Bursa a Dohodci obchodní.

Seznam spisů viz Inrotulace spisů.

Seznam útrat viz Náklady soudní.

Seznamy dělnické viz Dělníci.

Seznamy porotců viz Porotci.

Seznání majetku místopřísežné je seznam zhotovený následkem bezpodmínečného se přihlášení k dědictví dědici samými, tudíž bez soudní intervence o jmění pozůstalostním dle všech jeho částí.

I. Při projednávání pozůstalosti zastupuje seznání majetku inventář; sestává ze dvou částí: ze seznamu aktiv, k nimž patří svršky, cenné papíry, pohledávky a nemovitosti, druhá část obsahuje passiva. Po odečtení passiv od aktiv zjeví se čisté jmění. Při místopřísežném seznání majetku udejtež dědicové hodnotu aktiv svědomitě, při čemž mějte na zřeteli, že potvrditi mají pravost svých udajů buď sami neb zmocněncem zvláštní plnou mocí opatřeným vlastnoručním podpisem na místo přísahy. Tato formule musí býti umístěna na konci místopřísežného seznání majetku a souhlasiti se zákonným doslovem: Já (my) potvrzuji (potvrzujeme) pravost předchozích udajů svým vlastnoručním podpisem na místo přísahy (§ 114 pat. z 9. srpna 1854 č. 208 ř. z.). Toto místopřísežné seznání majetku položí se místo inventáře za základ projednání pozůstalosti. Vyskytnou-li se v místopřísežných seznáních spoludědiců úchylná udání, postarej se soud z moci úřední o opravu a souhlas místopřísežných seznání; je však nepřípustným zříditi v takovém případě inventář, ježto inventář při bezpodmínečném přihlášení se k dědictví je zákonem vyloučen (rozh. z 7. září 1880 č. 9925, sb. »Gl. U. W.«. XVIII, 8082).

Pojem místopřísežného seznání majetku nemá s pojmem přísahy nic společného ani se stanoviska občanskoprávního ani trestněprávního. Místopřísežnost dává zde výraz té nejhlubší povinnosti svědomí, kterou stát od každého poplatníka smí požadovati, s výhradou vlastní kontroly a všech důchodkoprávních následků trestních s porušením této povinnosti spojených. Přes to může se úmyslné porušení této povinnosti státi předmětem řízení civilního neb trestního, pokud se tím stala ujma právům cizím neb pokud se prokáže podvodné jednání.

II. Právo poplatkové.

Jakým způsobem určití sluší hodnotu předmětů uvedených v přísežném seznání majetku za příčinou vyměření poplatku, uvedeno v čl. Poplatky dědické. Zák. popl. nečiní vzhledem k povinnosti seznání mezi formou inventáře a formou místopřísežného seznání majetku žádných podstatných rozdílů, pročež i v posledním případě platí ohledně udání předmětu a hodnoty tytéž zásady, které vytčeny jsou pro případ první.

Praktický rozdíl je v neprospěch eráru poplatkového při volné povinnosti seznání ten, že je zde zamlčení možnějším než při inventáři, při němž je poskytnuta příležitost komisi k sepsání inventáře odeslané i k místnímu zasahování. Místopřísežná seznání majetku jsou základem při vyměřování poplatků z dědictví; ohledně povinnosti kolkové rovnají se přílohám a sluší je tudíž kolkovati 15 kr. (p. s. 105 popl. z.) Doví-li se úřad k vyměřování poplatků povoláný o takových skutečnostech, z nichž vyplývá zatajení předmětů pozůstalostních, sluší skutečnosti ty oznámiti okresnímu úřadu finančnímu, by zavedl řízení předepsané a